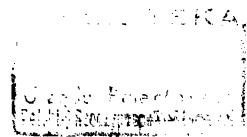

26 listopada 1932 r. 2

E01b 13/p2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16889.

Kl. 19 ~~a~~ H.

Józef Jesionek
(Sucha, Polska).

19a 13/02

Opórka przeciwpelzna do szyn kolejowych.

Zgłoszono 9 kwietnia 1931 r.

Udzielono 13 września 1932 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest opórka przeciwpelzna do szyn kolejowych, przeciwdziałająca ich pelzaniu w kierunku podłużnym toru.

Używane obecnie w kolejnictwie różne typy opórek przeciwpelznych nie zapobiegają w zupełności pelzaniu szyn i ponadto muszą być stosowane w dużej liczbie. Te wady odpadają przy użyciu opórki według wynalazku. Znałe są już opórki przeciwpelzne, składające się z wzajemnie połączonych szczęk, ochwytyjących stopę szyny i zaciśniętych pod tą stopą zapomocą klina.

Wynalazek niniejszy dotyczy właśnie tego rodzaju opórek przeciwpelznych i polega na tem, że pomiędzy szczęką i boczną krawędzią stopy szyny jest założona zażębiona wkładka stalowa, która swemi zębami

wziera się w stopę szyny, przeciwdziałając jej pelzaniu. Wspomniana wkładka może być zażębiona, nacięta względnie zaopatrzona w kolce lub podobne występy, wzierające się w szynę.

W celu lepszego dociskania szczęk i klina do stopy szyny oraz zapobiegania wysuwaniu się klina, powierzchnie szczęk, ochwytyjące od dołu stopę szyny są ścięte ukośnie w kierunku poprzecznym, odpowiednio do zbieżności klina.

Na rysunku wynalazek jest uwidoczniony tytułem przykładu w dwóch przypadkach zastosowania, mianowicie na fig. 1 — 3, gdy opórka przeciwpelzna opiera się o podkładkę szynową, a na fig. 5 i 6, gdy opiera się ona bezpośrednio o podkład kolejowy, przyczem fig. 1 przedstawia widok boczny

Części szyny z przymocowaną opórką, opierającą się o podkładkę, fig. 2 — widok tego urządzenia z góry, fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii A—B na fig. 2, fig. 4 — uzębioną wkładkę stalową, w widoku z boku i z góry, fig. 5 — widok boczny części szyny z przymocowaną opórką, opierającą się o podkład kolejowy, fig. 6 — widok z góry tego urządzenia, fig. 7 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii C—D na fig. 6 i wreszcie fig. 8 przedstawia w dwóch widokach uzębioną wkładkę stalową, nieco odmienną od poprzedniej.

Opórka przeciwpółna według wynalazku składa się z dwóch niejednakowych szczęk 2, 3 względnie 7, 8, wzajemnie połączonych zapomocą nagwintowanego końca jednej ze szczęk i nakrętki 5. Szczęki te ochwytyują z dwóch stron stopę szyny i są dociskane do niej zapomocą zakładanego pod stopę szyny klina 1 względnie 6. W przypadku opierania się opórki o podkładkę szynową klin opiera się o tę podkładkę, jak to widać z fig. 1, a w przypadku opierania się opórki o podkład kolejowy klin 6 opiera się o ten podkład zapomocą zagiętego skrzydła 10.

Pomiędzy boczną krawędzią stopy szyny a jedną ze szczęk, która w tym celu posiada odpowiednie wyżłobienie, jest założona uzębiona stalowa wkładka 4 względnie 9, której zęby po dociśnięciu szczęk zapomocą nakrętki 5 wżerają się w stopę szyny.

Przy zakładaniu wspomnianej wkładki zębatej należy zwrócić uwagę, aby płaszczyzny zębów, prostopadłe do podłużnego boku wkładki, leżały prostopadle do kierunku pełzania szyn.

Działanie opórki przeciwpółnej według wynalazku jest następujące.

Szyna, w której stopę wżarły się zęby stalowej wkładki, pociąga podczas pełzania szczęki za sobą, które nasuwają się na nieruchomy klin, oparty o podkładkę klinową

względnie o podkład kolejowy, i w pewnym momencie zakleszczają się na tym klinie tak, iż dalsze pełzanie szyny ustaje.

Nawet w razie nieznacznego rozluźnienia szczęk wskutek niedostatecznie dokręconej nakrętki szyna po nieznacznym posunięciu się naprzód porywa za sobą szczęki zapomocą wciśniętej w stopę szyny wkładki zębatej, wskutek czego szczęki nasuwają się na klin i zakleszczają się, przez co dalsze pełzanie szyny ustaje.

Dzięki opisanemu urządzeniu opórki przeciwpółnej przyczepność jej do szyny uzyskuje się przez wciśnięcie w stopę szyny zębów wkładki stalowej oraz przez zakleszczenie szczęk i stopy szyny zapomocą klina, a nie, jak w innych rodzajach opórek, przez tarcie posuwiste pomiędzy szyną a opórką, wywołaną rozmaitemi sposobami przymocowania opórki do szyny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Opórka przeciwpółna do szyn kolejowych, składająca się z wzajemnie połączonych szczęk, ochwytyjących stopę szyny i zaciśniętych pod tą stopą zapomocą klina, znamienna tem, że pomiędzy szczęką i boczną krawędzią stopy szyny jest założona uzębiona wkładka stalowa (4, 9), która swymi zębami wciska się w stopę szyny, przeciwdziałając jej pełzaniu.

2. Opórka przeciwpółna według zastrz. 1, znamienna tem, że powierzchnie szczęk, ochwytyjące stopę szyny od dołu, są ścięte ukośnie w kierunku poprzecznym, odpowiednio do zbieżności klina.

3. Opórka przeciwpółna według zastrz. 1, znamienna tem, że wkładka stalowa jest uzębiona, nacięta względnie zaopatrzona w kolce lub podobne występy, wciskające się w szynę.

Józef Jesionek.

